

10. september 2021

EM 2021/150

Jeg fremsætter hermed følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan sikre Grønland det største og bredest mulige politiske mandat i udenrigspolitiske anliggender herunder i forbindelse med forhandlinger med den danske stat.

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraterne)

Demokraatit mener, at vi som land skal føre en stærk og sammenhængende udenrigspolitik, hvor ingen skal være i tvivl om, at vi er et stolt folk, der ønsker maksimal indflydelse på udviklingen i verden – og ikke mindst på udviklingen i vores eget nærområde Arktis.

Men vi er også nødt til at være realistiske. Som et - rent befolkningsmæssigt - lille land, så er vi nødt til at samarbejde med andre interessenter for at opnå de bedst mulige resultater. Vi kan ikke bare sidde og råbe populistiske slagord i et hjørne. Det er muligt, at sådan en opførsel kan give lidt billige point på vores egen indenrigspolitiske scene, men det giver os nul indflydelse hos vores udenlandske samarbejdspartnere.

Og netop indflydelse er det vigtigste for Demokraatit. Vi skal have så meget indflydelse som muligt på de udenrigspolitiske forhold, der vedrører os herhjemme, og her vi finder de nyligt indgåede aftaler om eksempelvis kompetencefordelingen ved møder i Arktisk Råd rigtig gode. Et flot resultat som vi fra Demokraatit var med til at forberede i det tidligere Naalackersuisut, og som herefter blev gennemført og underskrevet af det nuværende Naalackersuisut. Denne indflydelse blev skabt som følge af diplomati, og med inddragelse af Inatsisartut. Sådan burde det altid være, men vi har desværre allerede set en uheldig tendens til, at Naalackersuisut kører solo på det udenrigspolitiske område. Inatsisartut bliver ikke inddraget i et tilstrækkeligt omfang. Det vil Demokraatit gerne lave om på.

Det betyder, at Naalackersuisut i første omgang skal gå i dialog med Inatsisartut før man kan tillade sig at føre politik på et område, som trods alt endnu ikke er hjemtaget. Det gode spørgsmål her er jo så, hvordan vi kan sikre det? Skal det eksisterende Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske udvalg inddrages ved alle væsentlige spørgsmål? Skal vi have et nyt udvalg, hvor alle partier i Inatsisartut er repræsenteret uanset størrelse? Skal der være et partiformandsforum sådan som vi har set det i forbindelse med bekæmpelsen af COVID-19? Eller skal vi have en helt fjerde løsningsmodel?

Dette ser jeg gerne en god og grundig debat om her i Inatsisartut. Jeg vil ikke på forhånd lægge mig fast på en løsningsmodel, men jeg mener, at vi skal tilstræbe en model, der sikrer, at vores udenrigspolitik bliver ført på baggrund af det bredest mulige politiske mandat. På den måde vil man også sikre sig, at der er opbakning hos et flertal i Inatsisartut forud for forhandlinger mellem Naalackersuisut og

udenlandske samarbejdspartnere.

Sidst men ikke mindst sikrer man sig, at man i stort omfang undgår, at der opstår en situation, hvor der opstår så unuancerede udenrigspolitiske udmeldinger, at det i sidste ende kan skade vores lands omdømme.

Hovedformålet med denne debat er at sikre, at Naalakkersuisut altid har et bredt mandat bag sig med til udenrigspolitiske forhandlinger og forud for udenrigspolitiske beslutninger.

Jeg ser frem til at høre holdningerne til dette emne fra Naalakkersuisut og de øvrige partier.